

byrdefulde Vilkaar end i det forrige Lejemaal. Da den angivne Boligform særlig uden for Hovedstaden er ret udbredt, vil Huslejen for saadanne Lejligheder være af ikke uvæsentlig Betydning for Huslejeniveauet det paagældende Sted, og man har derfor ment, at disse Lejemaal bør undergives de i Lovens §§ 2 og 4 indeholdte Bestemmelser, der tilsigter at modvirke Lejeforhøjelser. Paa Grund af den nære Berøring, der bestaar mellem Ejer og Lejer i saadanne Lejemaal, har man derimod ikke ment, at disse Lejemaal bør være undergivet den lovhjemlede Uopsigelighed.

Man har derhos undtaget de i Lejelovens § 60, Stk. 2 omhandlede særlige Lejemaal om Erhvervs- og Forretningslokaler (tidsbegrænsede Lejemaal, Lejemaal om Lokaler til Restauration, Butik, Kiosk eller tilsvarende Brug paa Banegaarde, i Teatre,

Foreningsbygninger, Forlystelsesbygninger, Forlystelsesetablissemeter og lign.) fra Bestemmelserne i §§ 1—4 og derved sidestillet dem med de i Lejelovens § 54, Stk. 2, omhandlede Lejemaal, idet begge Arter af Lejemaal er undtaget fra Lejelovens Uopsigelighedsregler, hvorfor de bør undergives samme Retsstilling med Hensyn til den midlertidige Lejelovgivning.

Til § 18.

Selvom Loven af 31. Marts 1941 formentlig maatte forstaas saaledes, at den ikke berører Udlejerens Adgang til at opsiges et Lejemaal i Tilfælde af Lejerens Død efter de særlige herom gældende Regler i § 65 i Lejeloven af 23. Marts 1937, har man dog ment at burde tydeliggøre dette ved i § 18, Stk. 1, udtrykkelig at nævne Lejelovens § 65 jævnsides med §§ 56 og 67.